

Má Tôi Không Còn Đọc Thơ Của Tôi Nữa

Chớp bể...là xa, xa lắm?
Mưa nguồn...chắc cũng không gần?
Sao mình lại cứ bâng khuâng
muốn mưa tới ngay trước cửa?

Chắc tại mình nhớ ai đó
xa như chớp bể mưa nguồn?
Không biết người ta có buồn
như mình đang buồn không nhỉ?

Một câu hỏi như sợi chỉ
se hoài mà chẳng luồn kim
chỉ nghe tiếng đập con tim
nổi buồn trong lòng thao thức!

Muốn nhắm mắt đi đừng khóc
như khi ngồi giữa lòng ghe
Muốn bịt tai đi đừng nghe
sóng vỗ ào ào bên mạn...

Nếu mà trời đừng có sáng
Nếu mà trời đừng có chiều
đừng hỏi Má lo bao nhiêu
để cho con đi tìm sống...

Má ơi Má nuôi hy vọng
tại sao Má bỏ con rồi?
Hồn Má có bay lên trời
như bầy hải âu không vậy?

Xé quăng đi một tờ giấy
ở trong đó có bài thơ
nội dung là ước là mơ
cái hình là vòng tay Mẹ!

Hỡi ơi mưa nguồn chớp bể
chỉ nghe con mắt cay sè
rồi sẽ không nghe không nghe
bờ đê tiếng con ếch nhảy!

Rồi sẽ không thấy không thấy
Mẹ già cái bóng xiêu xiêu
sẽ không có bữa cơm chiều
"Má ơi hình như cơm khét?".

*Bàn tay Má như đang quẹt
con mắt Má buồn bao nhiêu!
Đố ai không có một chiều
bỗng dưng thấy mưa đầu ngõ...*

Trần Vấn Lệ